

Představujeme: Sbor dobrovolných hasičů Zborná

Hoří. Hoří! Hasičárnou se míhají postavy, každý ví, co má dělat, trvá to pár vteřin. Se sirénou a modrými majáky vyjíždí hasičský záchranný sbor vstříc souboji se živlem. Většina lidí při vyslovení slova hasiči nevidí dále než k boji těchto mužů s ohněm. V případě Zboreských hasičů je to ale rozhodně mylný pohled. Sbor dobrovolných hasičů Zborná chrání majetek i životy lidí v obci již 80 let. První zmínky o sboru prý jsou ve Zboreské kronice, tu z roku 1928, kdy byl český sbor založen, se ale dosud nepodařilo vypátrat. Známe první velitele, kterým byl Josef Schnelar. Dá se předpokládat i existence německého sboru, který pravděpodobně fungoval ještě dříve (zmínka o pěti padlých členech v 1. světové válce z roku 1914).

Archiv dále vydává kusé zmínky o další existenci: 1939 v souvislosti s 2. světovou válkou přerušeni činnosti z důvodů zabavení techniky, květen 1945 obnovení činnosti sboru, který "má 9 členů, předsedou jest hajný Dvořák," jak se píše v obecní kronice v roce 1950. Z dnešního pohledu úsměvnou zmínkou je ta z roku 1951, kdy bylo sboru přikázáno dát k službě postradatelné členy kvůli sběru mandelinky bramborové. "Nenašlo se nic," píše se v kronice.

Sbor požárníků, jak se v komunistické době hasičům říkalo, přispěl například také obci na zakoupení promítacího přístroje. V roce 1953 hasili požárníci požár státního statku Stříbrný Dvůr. V roce 1957 je uváděn jako velitel Karel Cempírek v souvislosti s okrskovou soutěží, kde Zborná skončila jako první před Smrčnou. V roce 1959 už je jako velitel uveden František Duha.

Dále je známo, že v roce 1989 je velitelem Pavel Koten, starostou Václav Kameník, sbor má 29 členů a z

TYPICKÉ zboreské "blembáky" na hlavách některých hasičů SDH Zborná.

Foto: archiv NJR

toho 2 ženy. V nedávné minulosti pak starostoval Jindřich Kvarda a velitelem byl Libor Ruskay.

Výrazné probuzení a oživení sbor zažívá od roku 2002. Post velitele přebíral zástupce nové generace Jiří Skořepa, sbor má také nového starostu. Od roku 2002 se sbor pravidelně účastní soutěží prověřujících připravenost členů k zásahu, většinou s úspěchem. Za úspěch se tu neskromně považuje pouze vítězství.

V současné době se sbor skládá z 29 členů, z toho je 9 žen a dívek. Z důvodů omezené kapacity naší malé, útulné, nyní bohužel i sprejery počmárané hasičárny se veškeré otázky týkající se činnosti sboru musí řešit na pravidelných schůzích v několik metřů vzdáleném hostinci.

"Například nedávno vznikla sázka o to, jestli je možné stihnout hasičský útok v jednom člověku pod 3 minuty," směje se velitel Jiří Skořepa. Na schůzích se samozřejmě řeší také záva-

žnější věci. V září proběhl 2. ročník místní hasičské soutěže O Šacberskou medaili, kterou bylo třeba pečlivě připravit, v únoru se koná pravidelně hasičský ples, dubnové starosti obnášejí přípravu čarodějnic společně se stavěním a kácením máje. Hasiči se tak starají z velké části i o kulturní dění v obci.

Mezi další činnost samozřejmě patří údržba techniky tak, aby byla schopná zásahu, a samozřejmě příprava samotných hasičů k akci. Děje se tak na pravidelných cvičeních, ať už samotného sboru nebo také ve spolupráci s dalšími sbory.

"Příkladem je námětové cvičení dálkové dopravy vody na Pístově," říká Jiří Skořepa. Členové sboru také podstupují různá školení, jak postupovat při zásahu, skládají také zkoušky z různých odborností. "Například 2 členové sboru jsou vyškoleni pro práci s motorovou pilou." Důležitou přípravou k zásahu jsou také soutěže v ha-

sičském sportu, kterých se snažíme účastnit a hlavně vítězit.

"Letošní největší úspěch je účast v okresním kole požárního sportu, kam jsme postoupili z prvního místa v okrsku," připomíná Skořepa. K opravdovému zásahu u požáru jednotka našťastí vyjet už dlouho nemusela. "A doufám, že dlouho ještě nebude muset, rádi budeme techniku vydávat pouze při soutěžích," klepe na dřevo Skořepa.

Zboresťáci vlastní kromě té nové také historickou techniku: "Máme tu motorovou stříkačku z roku 1926, která je stále plně funkční. Při oslavách 80 let sboru jsme s ní provedli ukázkový zásah, běžela možná lépe než ta nová mašina." Stříkačku vozí loukoťový vůz. "Jednou za rok ho vždycky vydáme a jedeme s ním na soutěž do Smrčné. Aby se trochu provětral," s úsměvem dodává Skořepa.

Bohužel už ho dnes netáhnou koně, které už ve Zborné nikdo nevlastní. Tuto práci musí zastat koně v motoru traktoru. "Z té historické techniky tu máme ještě blembáky," směje se Skořepa. "Je to takové poznávací znamení Zboreských hasičů, plechové německé helmy už dnes nikdo nenosí. Máme tu i nové, ale na soutěžích jsou tyhle plechové taková naše tradice."

Díky zlepšené spolupráci s jihlavským magistrátem je od roku 2005 jednotka postupně vybavována novou a lepší technikou, což je pro úspěch při zásahu klíčové. Ve spolupráci s magistrátem se také upravuje hasičárna: "nechali jsme upravit půdní prostory hasičárny, dole už bylo holt málo místa". Svěpomocí pak sbor provedl izolaci stěn a například nátěr střechy. "Pořád je co dělat, rozhodně se nenučíme," uzavírá velitel.

Za SDH Zborná
Lukáš Havlíček a Jiří Skořepa

Dílo "papeže kovářů" v Domě Gustava Mahlera

Dům Gustava Mahlera v Jihlavě aktuálně nabízí výstavu nejvýznamnější osobnosti světového uměleckého kovářství, jihlavského rodáka Alfreda Habermanna.

Výstava zde byla zahájena vernisáží 27. října, v den, kdy primátor města Jaroslav Vymazal předával nejvyšší ocenění - Cenu města Jihlavy. Kovář Habermann byl mezi oceněnými. Jihlavské zstupitelstvo udělilo Cenu města Jihlavy prof. Alfredu Habermannovi 15. dubna 2008, v době, kdy ještě žil. On sám se již o ceně nedozvěděl, zemřel náhle v nedožitých 78 letech 28. dubna 2008. Cenu města Jihlavy převzala vdova Maria Habermann.

Výstava "Alfred Habermann", probíhající do 12. 12. 2008 ve výstavních prostorách Domu Gustava Mahlera je pojata jako pocta profesoru uměleckého kovářství, nejznámějšímu příslušníku rozvětvené kovářské dynastie Habermannů, rodákovi z Jihlavy. Alfred Habermann (1930-2008) působil jako umělecký kovář v Jihlavě do roku 1975, kdy si založil vlastní kovárnu ve Studené na Vysočině, než se přestěhoval do Německa, aby nakonec zakotvil v dolnorakouském městě Ybbsitz.

Habermann byl kosmopolitní umělec, přezdívaný "papežem kovářů", jenž vystavoval a vyučoval po celém světě. Byl členem několika významných kovářských asociací, stál u zrodu tradice kovářského symposia HEFAISTON na hradu Helfštýně. Dostalo se mu mnoha ocenění a poct, v roce 2001 mu byl německým prezidentem Johannesem Rauem udělen Spolkový kříž Za zásluhy za šíření kovářského řemesla a celoživotní umělecké dílo (je ke zhlédnutí na avizované výstavě).

ALFRED HABERMANN se své životní výstavy v Domě Gustava Mahlera již nedožil.

Foto: archiv NJR

Výstava je nainstalována ve dvou výstavních prostorech, z nichž v první se může návštěvník seznámit s osobou Alfreda Habermanna, jako s člověkem i umělcem zároveň...

Místnosti dominuje bronzová busta od akademického sochaře Igora Kitzbergera (Cena Alfredu Habermannovi, 2008), za zmínku stojí i kovaný portrét od Jiřího Jurdy; v jedné z vitrín je představeno kovářské nářadí a kovářská zástěra mistra Habermanna, v dalších dvou potom plakety (dvě plakety Komenského, ocenění japonských kovářů, plaketa Confreire du Couteau de Thiers 2006, plaketa Bien-

nale Europa d arte fabbrile 2003 atd.) a mince (Stříbrná mince 20. Hefaiston, Mince SUPŠ Turnov 1884-1994, Mince SPŠ slévárenská brno 1954-2004, Mince let Muzea v Přerově 1888-1988, Mince Ybbsitz 2004...). Stěny zdobí portréty (uhel, tužka, akvarel) Alfreda Habermanna a fotografie umělce.

Druhá místnost je zaměřena na vlastní tvorbu umělce. Na první pohled zaujmou návštěvníky dva velké svícny - židovský (židovský svícen Menora) a křesťanský. Neméně autentické jsou i fotografie umělcových děl, respektive práce při jejich tvorbě.

(-rt, Im-)